

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Detectio Nvgarvm Lvtheri, Cvm Declaratione Veritatis
Catholicae, Et Confvtatione Dogmatvm Lvtheranorvm**

Bundere, Jan van den

Louanij, 1551

De spiritu & raptu Lutheri. cap. iij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35621

SIBI ARROGAT LVTHE. 4

PHILOMATHES Si id arrogantiam vocas, & Paulum arguas arrogantie necesse est, *Rom. 12* scribentē ad Romanos. Per Christum accepimus gratiam & apostolatū ad obediendū fidei in omnibus gentibus. Et ad Gala. Pau. *Gal. 1* apost. non ab hominibus neq; per hominem sed per Iesum Christum. Et ad Cor. Non sum apostolus? Nonne Christū Iesum dominum nostrū vidi? Nōne opus meū vos estis? Si id Paulo vitio nō est verum. Quare in eodē opere Lutherū reum agis, & Paulum absoluis?

ORTHODOXVS Lutherū Paulo equare contendis? Hic aliquando Christianorum *Act. 9* persecutor postea factus est vas electionis & euangelij præco studiosissimus. At contrā Lutherus aliquādo euangelij alūnus iam factus est eius persecutor. Et Paulus euangeliū suum non ab homine didicit, sed per reuelationē Iesu Christi raptus aliquando vsque ad tertiū cœlū, audiuit arcana verba quæ nō licet homini loq. Quæ facta in Luthero nō repies. *2. Cor. 12*

De spiritu & raptu Lutheri.

CAP. III.

PHILOMATHES Nec ea in parte cessit Paulo Lutherus, Dicit enim in libello quodam teuthonico ad tenatores ciuitatum Germaniæ. Ego quoque fui in spiritu, atque etiam vidi spiritus

B iij (si omnia

DE SPIRITV

(si omnino de proprijs gloriandum est) forte plus quàm illi ipsi adhuc intra annum videbunt. Nec dissonat id, quod libro de abrogãda missa priuata fratribus suis Augustinensib⁹ scribit, sibi cor tremulum sæpe palpitasse, & se se reprehendentem obiecisse. Tu solus sapi? Tot ne errant vniuersi? Tanta secula errauerunt? Quid si tu erres, & tot tecum in errorem trahas dãnandos eternaliter? Sed addit Christum tandem confirmasse ipsum verbis suis certis & fidelibus.

ORTHODOXVS Paulus Apostolatam suam vocationem suam, doctrinam suam, è cælo dimanasse miraculis comprobauit, Quæ Lutheri miracula quibus arrogantiam suam, aut doctrinam suam corroborat? Quis Lutheranorum tantę fuit potestatis, aut tantum valuit apud Deum, vt vel cæcutientem illuminaret asinum?

PHILOMATHES Optarem & ego nosse quæ tu feceris miracula?

ORTHODOXVS Eadem nobis fides est cum Apostolis eorumq; successorib⁹, & sacris doctoribus. Qui eam fidem rationibus scripturis, & miraculis corroborauerunt. Dominus enim Iesus Christus mittens discipulos suos predicare in confirmatione Euangelij, dedit eis potestatem super omnia dæmonia, & vt languores

guores curarent. Quod semel atq; iterum mi-
 raculis roboratū est, propter aliquorū incre-
 dulitatem non est semper signis nouis decla-
 randum. Dicit enim Pau. ad Rom. 3. Quid
 enim si quidam illorum non crediderunt?
 Nunquid incredulitas illorum fidem Dei eua-
 cuauit? Absit, Si verò è cælo se missum con-
 tēdit Lutherus, aut spiritu Dei permotum, v-
 bi sancti spiritus opus? vbi miraculorum glo-
 ria? Vis signa apostolatus eius ostendā? Hoc
 pro miraculo censuit quòd florentina Deo di-
 cata, monialis fermēto Lutherano infecta, for-
 tuito carceris ostiū apertū inueniens fugerit.
 ¶ Hoc quoq; miris effert præconijs quasi pro-
 digiorū maximū. Quod nebulo quidam Le-
 onardus Koppen nominatus, rapuerit & ab-
 duxerit clam è monasterio Nimycēsi, nouem
 virgines Deo sacratas, ipso die quo homines
 maximè occupari solent cultu Dei, & deuoti-
 onis studio in peragēda sacratissime domini-
 cę passionis memoria, vt vota sua vitāq; mo-
 nasticam abnegent ac deserant. Hoc inaudi-
 tum facinus, & planè audacissimum, contra
 omnes leges & canones, nepharium pariter at-
 q; sacrilegum libello edito teuthonico collau-
 dat. Et ipsum sceleris actorē. At ne quicquā
 suo sceleri deesset. Ipse Lutherus vnam ex eis
 Catherinam nomine de Bore (post biénium
 quòd

DE SPIRITV

quod inter academicos scholares vaga cōuer-
satione Vuitteberge transegerat) Christi trās-
fugam mortuo Duce Frederico Duce Saxo-
niæ electore vxorem duxit, Monachus mo-
niallem, perfidus perfidam, sacrilegus sacrile-
gam. Hæc sunt mira non miracula Luthere,
quæ in vita tua inuenire est. Quibus & hæc
subnectenda arbitror. Sunt enim apostolatus
tui signa, omne opus bonum externum nihi-
li facere, solam fidem extollere, abstinenti-
am & ieiunia relegare, Dei externum cultum
eliminare, seditiones commouere, rapinas
persuadere, mendacijs piorum ac simplicium
animos demulcere, demulcendo seducere, se
ductos negare.

Vide si Christus in sui confirmatio-
nē Euangelij hæc signa suis dederit discipulis.

At contra pro miraculis tibi reuoluenda
magis hæc erant, Cautonum catholicorum vi-
ctoria. Qui quum pauci essent numero ma-
gnam Lutheranorū cateruam tribus vicibus
s. Par. 30. fudere. Deo vt olim Iosaphat regi Iudæorum
ferente auxilium. Neq; miraculo caret si pen-
sitetur quatuor factionis Lutheranæ primi-
ceriorū miser interitus Vlrici Zvvinglij, Oe-
colampadij, Carolstadij, & Munceri. Quorū
primus post vulnera resipiscere nolēs exustus
est. Alterum in lecto perfidum euomuisse spi-
ritum.

ritum vxor superueniens repperit. Tertius ex archidiacono Vvittenbergensi patria priuatus cum fame & penuria, bellum gerens, miserimus agricola factus est. Quartus præsumens citra pericula, se cum globis plumbeis Machinarum luctaturum, miserè in prælio confossus interiit, re comprobans quàm esset à vera prophetia alienus.

PHILOMATHES Ad priora vnde digressi sumus reuertamur. Quo spiritu agitari tibi videtur Lutherus?

ORTHODOXVS Vtiq; maligno.

PHILOMATHES Qui sic? Quum dicat se raptum, spiritus agnoscere. Et Christum vacillantem & trepidantem cum confortasse?

ORTHODOXVS Arrigat (volo) aures Ioanni dicenti. Nolite omni spiritui credere. Sed probate, spiritus si ex Deo sint. Et Paulo Corinthijs scribenti. Ipse namq; sathanas transfiguratur se in angelum lucis. Non est magnum si ministri eius trāsfigurentur velut ministri iustitiæ. Quorum finis erit secundum opera eorum. Nec facile secernitur, humano, Sacro, an diabolico, quis rapiatur spiritu, David enim aliquando execrandum estimauit hominem domum inhabitare cedrinam, regia maiestate dignam.

1. ioh. 4.

2. Reg. 7.

1. Par. 17.

Et

DE SPIRITV

Et Dei archam sub papilione pellibus neglegim tegi.

Consultus Nathan Prophetam ait. Omnia quæ sunt in corde tuo perfice, Dominus tecum est, insignem Deo præpara domum. Nocte autem dixit Dominus ad Nathan. Dic Dauid regi. Tu non ædificabis mihi domum, vir bellator es. Multum sanguinè fudisti. Filius autem tuus pacificus erit, ipse mihi domum ædificabit.

Animaduertis ne hic Nathan Prophetam humano spiritu motum, quem putabat diuinum? Paulus etiam suæ fragilitatis cōscius (licet enim in tertiū raptus fuerit cœlum, & audierit quæ non licet homini loqui). Euangelium suum quod non ab homine sed à Deo acceperat, contulit cum cæteris Apostolis, ne inuacuum curreret aut concurrisset.

Gal. 2.

Hoc floccipendit Lutherus qui nemini cedit, Non Papæ, non sacris doctoribus, non cōcilijs generalibus, & ne angelis quidem, Sed pertinax in suo sensu abundat, Sapiente reluctante & clamante. Ne innitaris prudentiæ tuæ. Et ne sis Sapiēs apud temetipsum. Glo. interli. in his quæ percepisti à patribus quasi cæteris doctior.

Pron. 3.

PHILOMATHES Dicit Lutherus in libello ad senatores germaniæ, Spiritus meus in aliquo

quo se ostendit, cū aliorum spiritus in angulo sit abditus.

ORTHODOXVS Optimè dicit. Scrutare Lutheri lucubrationes & scripta, & in eis senties non fragrare spiritū Pauli. Opera si intuearis à corde permanantia inuenies (vt ventū è loco pestilenti spirantē) quis eum agitet spiritus bonus an malus? Hūc ipsum Lutherum, temporaq; ista deploranda suis videtur depinxisse coloribus Paulus præmonens discipulum suum Timotheum dicens. In nouissimis temporibus discedent quidam à fide, ^{1. Tim. 4.} attēdentes spiritibus erroris, & doctrinis demoniorum, in hypocrisi loquentium mendacium. Idem iterum ad eundem. In nouissimis diebus instabunt tempora periculosa, & erūt ^{2. Tim. 3.} homines seipso amātes cupidi, elati, superbi, blasphemi, criminatores, incontinentes, proditores proterui, voluptatū amatores magis quàm Dei, habentes speciem quidem sanctitatis, virtutem abnegātes. Et quemadmodum Iamnos & membros restiterunt Moyfi Ita & isti resistunt veritati homines corrupti, mente reprobi circa fidem, sed ultra non proficient insipientia enim eorum manifesta erit omnibus.

PHILOMATHES Credam Lutherum a flatu dæmone?

Ortho-

DE SPIRITV

ORTHOXVS Nihil verius. Non vnum duntaxat, sed multas talium hospitem miriades alit timeo sui pectoris infelix cōclauē. Nam spiritus ille nequam qui agitauit Saul in Dauidem regem vnctum impulit Lutherum desequere toto cordis estu in Romanum pontificem, Christi vnctum vicarium, & in totius ecclesie clerum,

Non defuit illi mendacij spiritus, qui olim laxauerat omnium prophetarum Baal linguas in perniciem, & necem Achab regis Israel. Quę namque non mendacia, quę non cōmenta, quas non fictiones machinatus est Lutherus, quibus simplices tum principum tum vulgi animos armaret in odium cleri?

Aduustus fornicationis spiritu ipse monachus voti immemor, monialem Deo dicatam duxit vxorem. Et ne solus inextinguibili illo igne libidinis depasceretur. persuasum voluit etiam sacerdotib⁹ & vtriusque sexus religiosi idipsum impunē licere.

¶ Vertiginis spiritu ductus dicit bonum malum, ponens tenebras lucem, & lucem tenebras, asserens hominem in quolibet opere etiā optimē facto peccare, Ac furibus & latronibus amicus, depopulandum citra conscientie scrupulum, exponit ecclesie peculium & possessiones.

Spiritu

Spiritu soporis se suosque sectatores ad o-^{isa. 29.}
mne opus bonum negligentes reddit, pre-
dicans Deum opera nostra non curare, sed
solam fidem ei esse acceptam.

Spiritu erroris diu sepultas resuscitavit he-^{1. Tim. 4.}
reses: Iam consideres velim num aliud spirēt
exhibenda Lutheri scripta, aut acta quā
dictorum ac aliorum dæmonum pestíferas
exhalationes?

PHILOMATHES Inuris hisce verbis
infamiam Luthero.

ORTHODOXVS Vis citra fucum dete-
gam quo affletur spiritu Lutherus? Intererat
semel summę sacrificio missę in choro, dum-
que euangelium recitaretur de eiecto à sur-
do & mutuo dæmonio repente cōcidit qua-^{mutuo}
si comitali morbo arreptus vociferans. Non
sum, Nō sum. Ac si istuc ipsum nobis dæmon
in sinuaret. Non sum eiectus hac domo, adhuc
Lutherum meum incolo, non sum mutus,
non sum elinguis. Bene dixit, quandoquidem
tonitru doctrinæ suæ totus horrescit orbis.
Et fulmine venenatæ suæ linguæ totam con-
cutit Europam.

Ait etiam in quodam ad populū ha-
bito sermone se bene cognoscere diabolum,
& ab eo se vicissim bene cognitum esse, seq;
plus q̄ vnū frustū salis cū eo comedisse. Id em̄
prouer-

INITIVM APOSTASIAE

prouerbiū dicimus de nobis notissimis,
Edidit præterea librum germanicę de an-
gulari missa, vbi diaboli cōtra missam dispu-
tationem secum habitam noctu commemo-
rat, & victorem diabolū.

Disputauit aliquando Lutherus, cum do-
ctissimo pariter & Christianissimo viro do-
mino Ioanne Eckio, à quo facilè superat^o ad
iram magis quàm ad veritatem cōuersus est,
Cumque moneretur à cōsiliarijs incliti ducis
Saxonie Georgij, vt mansuetius ageret ne scā-
dalo fieret auditorib⁹, quum seruum Dei nō
oporteat litigare, sed mansuetū esse: Tum il-
le ira victus prorupit in apertā confesionem
cordis sui pessimi dicens, Non propter Deum
hæc res cœpta est, Neque propter Deū finie-
tur. Quid nunc ais ô Philomathes An cla-
riora cupis argumenta commercij Lutheri
cum diabolo?

Initium apostasie Lutheri indulgentie.

Cap. IIII.

PHILOMATHES Bono (ni fal-
lar) fidei zelo permotus indulgētiarum
abufum, & inexhaustam auaritiæ sitim
quęstumque habendi, annifus est pristinę red-
dere sinceritati Lutherus.

ORTHODOXVS hoc si tentasset lauda-
rent